KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 1008/92

af 23. april 1992

om ændring af forordning (EØF) nr. 2677/85 om gennemførelsesbestemmelser for ordningen vedrørende støtte til forbruget af olivenolie

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR —

under henvisning til Traktaten om Oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 136/66/EØF af 22. september 1966 om oprettelse af en fælles markedsordning for fedtstoffer (1), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 1720/92 (2), særlig artikel 11, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Kommissionens forordning (EØF) nr. 2677/85 (3), senest ændret ved forordning (EØF) nr. 571/91 (4), er der fastsat gennemførelsesbestemmelser for ordningen vedrørende støtte til forbruget af olivenolie;

for at forbedre kontrolordningen vedrørende retten til forbrugsstøtte i medlemsstaterne bør der foretages en justering af den minimumsmængde, som virksomhederne i de medlemsstater, hvis gennemsnitlige produktion overstiger en vis mængde, skal emballere;

for at sikre en korrekt gennemførelse af støtteordningen er det nødvendigt at gøre udtagningen af prøver af de emballerede olier regelmæssig og kontrollere, om olierne opfylder definitionerne på det produkt, der giver ret til støtten, og at fastsætte passende sanktioner i tilfælde af manglende opfyldelse; der bør derfor fastsættes tilstrækkeligt afskrækkende sanktioner med henblik på forebyggelse af og indskriden over for visse svigagtige transaktioner, som medfører tab af fællesskabsmidler;

de betingelser, der gælder for, og de stoffer, der anvendes til denaturering af biprodukter fra raffinering af olivenolie, bør revideres som følge af de tekniske fremskridt; anvendelsen af bestemmelserne herom bør imidlertid udskydes med den periode, der er strengt nødvendig for at åbne mulighed for opfyldelse af de løbende kontrakter;

Forvaltningskomitéen for Fedtstoffer har ikke afgivet udtalelse inden for den af formanden fastsatte frist —

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

Artikel 1

I forordning (EØF) nr. 2677/85 foretages følgende ændringer:

1) I artikel 2 indsættes umiddelbart inden sidste stykke følgende stykke:

»Fra produktionsåret 1992/93 forhøjes den samlede minimumsmængde, der er omhandlet i stk. 1, litra b), til 100 tons i medlemsstater med en gennemsnitlig olivenolieproduktion i de sidste fire produktionsår på over 60 000 tons. For virksomheder, der er godkendt inden nævnte produktionsårs begyndelse, gælder denne minimumsmængde dog først fra produktionsåret 1994/95.«

2) Artikel 5 affattes således:

»*Artikel 5*

1. Medlemsstaterne foretager efter metoderne i bilagene til Kommissionens forordning (EØF) nr. 2568/91 (*) stikprøvekontrol af, om olien i indre emballager, jf. artikel 6, svarer til en af de i artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 3089/78 omhandlede definitioner.

Med henblik herpå udtager kontrolorganet mindst én gang hvert produktionsår ved hver godkendt virksomhed prøver af mindst én type emballeret olie, der befinder sig, hvor emballeringen er blevet foretaget, eller på ethvert oplagrinssted som omhandlet i artikel 7, stk. 2.

I medlemsstater med et kontrolorgan fastsættes bestemmelserne om og antallet af prøveudtagningerne i de i artikel 3 i Kommissionens forordning (EØF) nr. 27/85 (**) omhandlede arbejdsprogrammer.

I produktionsåret 1991/92 kan prøveudtagningerne dog begrænses til et repræsentativt antal godkendte virksomheder, der ikke må udgøre under 60 % af de virksomheder, det stadig står tilbage at kontrollere på datoen for nærværende forordnings ikrafttrædelse.

2. Når de kompetente myndighed i en medlemsstat konstaterer, at den pågældende olie ikke opfylder en af de i stk. 1 omhandlede definitioner som følge af blandinger eller andre kemiske processer, der tager sigte på at opnå støtte til forbruget af en olie, der ikke giver ret hertil, trækker medlemsstaten straks godkendelsen af virksomheden tilbage for en periode på et til fem år afhængigt af overtrædelsens omfang, uden at andre eventuelle sanktioner tilsidesættes. Desuden er den pågældende virksomhed forpligtet til at betale medlemsstaten et beløb, der svarer til det dobbelte af den forbrugsstøtte, der er ansøgt om i en af månederne

(1) EFT nr. 172 af 30. 6. 1966, s. 3025/66.
(2) EFT nr. L 162 af 26. 6. 1991, s. 27.
(3) EFT nr. L 254 af 25. 9. 1985, s. 5.
(4) EFT nr. L 63 af 9. 3. 1991, s. 19.

efter måneden for prøveudtagningen. Det af medlemsstaten opkrævede beløb fratrækkes af medlemsstatens myndigheder eller udbetalende organer i udgifterne for Den Europæiske Udviklings- og Garantifond for Landbruget.

Hvis der konstateres andre uregelmæssigheder end de i foregående afsnit omhandlede, underrettes det kompetente organ herom i hvert enkelt tilfælde.

(*) EFT nr. L 248 af 5. 9. 1991, s. 1.
(**) EFT nr. L 4 af 5. 1. 1985, s. 5.«

3) Artikel 14 affattes således:

»*Artikel 14*

1. Med henblik på kontrol med overholdelsen af den i artikel 4, stk. 1, litra a), i forordning (EØF) nr. 3089/78 anførte betingelse skal alle i Fællesskabet producerede biprodukter fra raffinering af olivenolie eller olie af olivenpresserester, inden de forlader raffinaderiet, blandes med ét af følgende produkter i de nedenfor anførte minimumsforhold:

— sur olie fra raffinering af soja eller sojaolie: 30 %
— sur olie fra raffinering af raps eller rapsolie: 30 %
— sur olie fra raffinering af raps eller rapsolie med et indhold af erucasyre på mindst 25 % i forhold til den fedtsyremængde, der findes i form af triglycerider, indtil der opnås et indhold af erucasyre i det produkt, der fremkommer ved blandingen, på 2,5 %
— sur olie fra raffinering af hør eller linolie: 15 %
— sur olie fra raffinering af solsikke eller solsikkeolie med et linolsyreindhold på 50 % eller derover: 30 %
— vindruekerneolie: 20 %.

2. Hvert raffinaderi for olivenolie fører med henblik på kontrollen af de i denne artikel fastsatte behandlinger et lagerregnskab for de i denne artikel fastsatte behandlinger og et dagligt særskilt lagerregnskab for biprodukterne fra raffinering og de øvrige produkter omhandlet i stk. 1, indeholdende mindst følgende oplysninger:

— mængder og kvaliteter, der er indgået til raffinaderiet
— mængder og kvaliteter, der er fremstillet på raffinaderiet
— mængder og kvaliteter, der har forladt raffinaderiet
— lager, opdelt efter kvalitet.

3. Hvis en medlemsstat tillader oprettelse af en sæbefabrik på raffinaderiets område, kan medlemsstaten for biprodukter fra raffinering af olivenolie eller olie af olivenpresserester i uforandret stand bestemt til fremstilling af sæbe indrømme fritagelse forpligtelsen efter stk. 1, såfremt produkterne anvendes af den pågældende sæbefabrik.

I den forbindelse skal de pågældende produkter undergives en kontrol, der sikrer deres endelige forarbejdning til sæbe.

4. Hver medlemsstat fastsætter, hvilke sanktioner der skal anvendes, hvis bestemmelserne i denne artikel ikke overholdes, og i givet fald de nationale foranstaltninger, der er nødvendige for gennemførelsen af sanktionerne; sanktionerne skal være effektive, stå i et rimeligt forhold til overtrædelserne og have en præventiv virkning. Medlemsstaterne meddeler disse til Kommissionen senest den 30. september 1992.«

Artikel 2

Denne forordning træder i kraft på tredjedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende.*

Artikel 5, stk. 2, i forordning (EØF) nr. 2677/85 finder dog anvendelse på prøver, der er udtaget efter dagen for nærværende forordnings ikrafttrædelse; ændringerne i artikel 14 i forordning (EØF) nr. 2677/85 anvendes fra den 1. juli 1992.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 23. april 1992.

På Kommissionens vegne
Ray MAC SHARRY
Medlem af Kommissionen